

JASENSKÝ ZPRAVODAJ

ROČNÍK XI / ČÍSLO 5

ZÁŘÍ - ŘÍJEN 2009

ZDARMA

Co najdete v tomto čísle:

- ✿ Informace z jednání zastupitelstva
- ✿ Rozvodné řady vodovodu
- ✿ Léto mladých hasičů
- ✿ Děti v MŠ a třídění odpadu

- ✿ Střípky z dětství V. Jurčáka
- ✿ Historie našeho kraje - seriál
- ✿ Společenská kronika
- ✿ Informace OÚ

DRAKIÁDA NA KLENICI 3. 10. 2009

Je krásné podzimní počasí a na Klenici v 10 hodin dopoledne vzlétají první draci. Za dopoledne se to na obloze draky jenom hemží a dokonce i několik vzdušných srážek naruší poklidné lety některých draků. Zato odpoledne už byl vítr tak silný, že se pět draků utrhl a uletělo. Všechny děti si odnesly nějakou malou cenu za účast, i nějaké sladkosti a svačinu pojedli a všichni byli překvapení návštěvou pří-

služníků Policie ČR z Vizovic. Ale ti nepřijeli rozehnat tuto poklidnou sportovní akci, ale zastavili se ukázat něco ze své práce, výzbroje a výstroje. Za to jim patří naše poděkování.

Počasí se nám letos opět vydařilo a doufáme, že nám bude přát i na další akci, kterou bude **Sjezd na čemkoli**. Termín bude upřesněn podle počasí.

*Za SDH Jasenná
Jana Pečenková*

Usnesení z jednání zastupitelstva obce

Od minulého vydání zpravodaje se uskutečnilo jedno zasedání zastupitelstva obce – 22. 9. 2009. Usnesení bylo přijato v tomto znění (přítomno 9 členů zastupitelstva):

1. ZO **schvaluje** předložený program jednání.

Pro: 9 členů

2. ZO **schvaluje** uzavření Smlouvy o bezúplatném převodu nemovitostí č. UZSVM/BZL/4870/2009-BZLM mezi Obcí Jasenná, Jasenná čp. 190 a Českou republikou – Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, Územní pracoviště Brno, Orlí 27, jejímž předmětem je bezúplatný převod pozemku p. č. 323/13 o výměře 411 m² v k. ú. Jasenná na Moravě, pozemku p. č. 1117/1 o výměře 4622 m² a pozemku p. č. st. 252 o výměře 427 m² v k. ú. Lutonina, a to včetně zavazujících podmínek a sankčních ustanovení uvedených v čl. III. této smlouvy a pověřuje starostu podpisem smlouvy.

Pro: 9 členů

3. ZO **schvaluje** umístění sídla společností Solar Farm 1, s. r. o. a Solar Buildings 3, s. r. o. na adrese Jasenná 54.

Pro: 9 členů

4. ZO **schvaluje** uzavření Smlouvy o pronájmu reklamní plochy mezi Obcí Jasenná, Jasenná 190 a panem Radimem Lehmanem, Mikulůvka 51 na objektu čp. 54

a pověřuje starostu podpisem smlouvy.

Pro: 9 členů

5. ZO **schvaluje** záměr vypořádání pozemků pod místní komunikací Ke hřišti – úsek Polášková pila, Blatkovci.

Pro: 9 členů

6. ZO **schvaluje** Výzvu k podání nabídek na poskytnutí úvěru pro stavbu rozvodných řadů skupinového vodovodu Syrákov v Jasenné u tří peněžních ústavů (Komerční banka, a. s., Česká spořitelna a. s., Československá obchodní banka, a. s.). Výše úvěru bude 4 mil. Kč.

Pro: 9 členů

7. ZO **schvaluje** pořízení auta pro SDH Jasenná v ceně 75.000,- Kč.

Pro: 9 členů

8. ZO **schvaluje** pořízení programu Spisová služba KEO-X.

Pro: 9 členů

9. ZO **schvaluje** zpracovaný návrh narovnání právních vztahů mezi Obcí Jasenná a paní Annou Mizerovou a panem Zdeňkem Kratinou ve věci pozemků na koupališti.

Pro: 9 členů

10. ZO **schvaluje** usnesení č. 7/2009 tak, jak bylo hlasitě přečteno.

Pro: 9 členů

Vodovod v Jasenné

Jak jste si jistě všimli, v obci byly zahájeny práce na stavbě rozvodných řadů Skupinového vodovodu Syrákov. Stalo se tak po mnohaletém úsilí o získání dotace. Připomínám, že začátkem akce vodovod je rok 1997 – založení Sdružení obcí Syrákov a následné přípravné a projekční práce. Začátkem září 2009 bylo na Ministerstvu zemědělství ČR rozhodnuto o poskytnutí dotace. Bohužel, vlivem ekonomické situace nám byla přiznána dotace jen 55 % z nákladů akce, které jsou 11,6 mil. Kč. Proto zastupitelstvo obce schválilo přijetí úvěru ve výši

4 mil. Kč. Další dotaci poskytne ve výši 1,080 mil. Kč Zlínský kraj. Podle podmínek rozhodnutí musí být letos vybudovány rozvodné řady za 6 mil. Kč, na jaře 2010 musí být vodovod dostavěn ve zbývajícím nákladu 5,6 mil. Kč.

Po dobu stavby budeme hlavně v dotčených částech obce omezení v dopravě probíhajícími stavebními pracemi. Žádám všechny o pochopení této situace. Vzhledem k tomu, že je využívána technologie řízených protlaků, bude naše obec na většině dotčených komunikací méně rozkopána.

Pavel Machovský, starosta

Vodovodní přípojky

Souběžně s budovanými rozvodnými vodovodními řadami v naší obci bude rovněž probíhat i příprava na zavedení vlastní domovní vodovodní přípojky. Jak jsme již informovali, obec sjednala na projekční činnost jako službu občanům i projektanta pana Dočkala z Lukova (tel: 603 552 969). Panu Dočkalovi jsme předali jmenný seznam majitelů rodinných domů včetně čísel popisných a přibližně od měsíce listopadu Vás bude projektant postupně navštěvovat za účelem zpracování projektu na domovní přípojku (zatím obyvatele části Helštýn a v okolí ZŠ). Cena tohoto projektu je cca 4 tis. Kč včetně vyřízení

stavebního povolení nebo územního souhlasu. Projektant Vám zároveň sdělí přímo na místě i cenu za zhotovení domovní přípojky.

Po obdržení stavebního povolení (územního souhlasu) musí ještě proběhnout jednání s dodavatelem vody, kterým je společnost Severomoravské vodovody a kanalizace Ostrava (SmVaK). Ta dává jednak stanovisko a souhlas ke zřízení vodovodní přípojky a následně i k dodávce vody. Společnost SmVaK zřídila kontaktní místo pro občany z Jasenné a okolí na Obecním úřadě v Jasenné. Tady vyřídíte všechny potřebné doklady s paní místostarostkou Turkovou vždy poslední středu v každém měsíci v konzultačním čase od 13:00 do 17:00 hodin. V případě

nutnosti i mimo tento den. K jednání je zapotřebí přinést 1 paré dokumentace a stavební povolení, nebo územní souhlas. **Vlastní napojení na budované rozvodné řady bude však možné až po jejich zkolaudování**, což bude přibližně u řadu od ZŠ a Helštýna na jaře 2010 a u ostatních řadů od 9. měsíce roku 2010.

Znovu připomínáme občanům, kteří bydlí u již vybudovaného a zkolaudovaného hlavního přívaděče vody, že jim nic nebrání v tom, aby si dali zpracovat projekt

a dál se připojovali. Tento hlavní přívaděč byl vybudován a zkolaudován již v roce 2002 a je velká škoda, že se dosud připojilo jen velmi málo domů – cca 30 a to i přesto, že byly po celou dobu stále občanům poskytovány všechny dostupné a potřebné informace (v obecních zpravodajích). Naše obec tak patří mezi obce s nejnižším počtem přípojek ze sedmi obcí Sdružení obcí Syrákov.

*Zdeňka Turková,
místostarostka*

Lavice rostou s námi

V rámci Mikroregionu Vizovicko byl na počátku letošního roku projednán záměr pokusit se o získání dotací z Programu obnovy venkova Ministerstva pro místní rozvoj (MMR). Z tohoto programu jsou podporovány menší projekty a Obec Jasenná spolu se základní školou úspěšly s projektem „Lavice rostou s námi“. Zmíněný dotační program preferuje spolupráci všech zúčastněných na přípravě i realizaci projektu a toto náš projekt naplňoval vrchovatě. Sestavení projektu spolu s žádostí o dotaci bylo provedeno s pomocí projektové agentury z Olomouce, a že bylo kvalitní, tak o tom svědčí skutečnost, že jsme byli mezi polovinou úspěšných žadatelů. Cílem projektu bylo vybavit novým nábytkem učebnu 1. ročníku, učebnu výtvarné a hudební výchovy a školní družinu.

Školní družina.

V první fázi projektu – přípravné – děti ze školy spolu s učitelkami malovaly a psaly svoje představy o nově vybavených třídách a paní ředitelka všechno včetně návrhu postupu projektu připravovala pro sestavení žádosti.

Potom jsme všichni čekali, jak naše žádost uspěje. A vyšlo to. Projekt mohl být realizován prakticky jenom o prázdninách. Dopředu musel proběhnout výběr dodavatelů vybavení a na konci školního roku kdo měl ruce, nohy, pomáhal s vyklízením tříd. Toto bylo komplikováno ještě tím, že zároveň probíhalo malování školní kuchyně, schodiště, sociálek a sborovny (likvidace škody po vydatné zimě). V realizační fázi projektu se již zúčastnili i bývalí žáci naší školy, kteří sami vymalovali třídy pro současné žáky. Po vymalování následoval ve škole velký úklid, aby mohly být položeny koberce i podlahové krytiny. Pracovníci obecního úřadu, mimo účasti na vyklízení, malování a úklidu prováděli i opravy a nátěry střechy

školní kuchyně a jídelny. Ve školní budově letos prázdniny prakticky nebyly, aby se všechno stihlo do začátku nového školního roku. Před koncem prázdnin bylo dodáno vybavení učeben (výškově stavitelné židle a lavice, stoly, odpočivný i ukládací nábytek). Sestavení, smontování nábytku bylo provedeno a nový školní rok mohl začít.

Občané měli možnost vidět výsledky projektu na akci spojené s prodejem původního vybavení tříd. Výtěžek, i když nebylo dosaženo „horetních finančních částek“, bude zase použit pro potřebu školy. Rozpočet projektu byl 222.000,- Kč, dotace MMR byla 70 % tzn. 155.000,- Kč. Všechny ostatní opravy byly plně hrazeny z rozpočtu obce.

Na závěr děkuji všem, kteří se zúčastnili na uvedeném projektu: ředitelka ZŠ, učitelky, žáci současní i bývalí, personál školy, pracovníci obecního úřadu, dodavatelské firmy, projektová agentura z Olomouce, poskytovatel dotace – Ministerstvo pro místní rozvoj ČR. Při této příležitosti přeji našim novým učitelkám, paní Peškové a paní Pištěcké, aby se jim v naší škole s našimi dětmi líbilo. Díky novému vybavení bude pobyt ve škole pro děti i učitelky příjemnější a pestřejší. Všem přeji úspěšné zvládnutí celého školního roku.

Pavel Machovský, starosta

Třída 1. ročníku.

Oprava lesní cesty k Zrníkům

V létě byla provedena „Oprava lesní cesty k Zrníkům“. Tak byl nazván projekt opravy části účelové lesní komunikace na Horních pasekách v délce cca 830 metrů. Na tuto akci byla získána dotace z Ministerstva zemědělství ČR – z Programu rozvoje venkova v rámci 5. kola příjmu žádostí. Příjem žádostí byl v říjnu 2008, vyhodnocení úspěšných ža-

datelů v březnu 2009. Náklady akce byly 1.545.000,- Kč. Dotace byla přiznána ve výši 80 % z ceny bez DPH. To bylo ovšem jinak, než zněly podmínky pro 5. kolo příjmu žádostí, kde způsobilým výdajem byla cena včetně DPH. Po jednáních obcí, Ministerstva zemědělství a Vlády ČR bylo rozhodnuto, že DPH bude obcí proplacena. Po vyřešení technic-

kých a administrativních záležitostí bude dotace i DPH naší obcí proplacena v původní výši po závěrečném vyhodnocení a kontrole akce. Jedním z pravidel uvedeného programu totiž je, že akce musí být provedena a uhrazena obcí a potom teprve může být vyhodnocení akce a požádáno o proplacení dotace.

Pavel Machovský, starosta

Rozhledna Vartovná

V současné době probíhají dokončovací práce, které musely být přerušeny z důvodu nepříznivého počasí – sněhová kalamita. **Termín otevření rozhledny je stanoven na 17. listopadu 2009 v 11.00 hodin.**

Obec Jasenná je zapojena do projektu „Rozhledny Hornolidečska a Púchovské doliny“ opravou části komunikace k rozhledně a vybudováním naučné stezky z Vartovné na Oškerovy paseky.

Oprava komunikace byla provedena ještě v průběhu příznivého počasí začátkem října nákladem 236.000,- Kč. Naučná stezka – informační tabule a posezení – bude dokončena do konce října. Náklady jsou 228.000,- Kč. Obě akce musí být napřed zaplacený z prostředků obce a potom může proběhnout vyhodnocení akce a může být požádáno o proplacení dotace, která má být ve výši 90 %. Dotace bude obci proplacena cca za půl roku po ukončení akce. *Pavel Machovský, starosta*

Příprava infotabulí naučné stezky v obci.

LÉTO MLADÝCH HASIČŮ 2009

OKRSKOVÉ KOLO POŽÁRNÍHO SPORTU 9. 5. 2009

Po krátké jarní přípravě je tady první soutěž a to okrsková soutěž zde v Jasenné na fotbalovém hřišti. Soutěžilo zde 7 družstev mužů, 3 družstva žen, 1 družstvo dorostu, 5 družstev starších žáků, 3 družstva mladších žáků a jedno družstvo přípravky. Soutěžilo se v požárním útoku a šťefetě 4 x 60 metrů. Pro zpestření jsme v rámci přípravy nacvičili požární útok i s dětmi z mateřské školky. Tito naši nejmenší hasiči sklidili potlesk a obdiv od všech přihlížejících a někteří se zapojili i do ostatních soutěží během celého léta a podzimu.

Muži skončili na 1. místě, ženy na 2. místě a postoupili na druhé kolo do Velkého Ořechova. Mladší žáci skončili po nepovedeném požárním útoku na 3. místě. Tady v Jasenné se nám vždy lépe smůla

na paty a před domácím publikem nám tréma svazuje ruce a nedaří se nám a tak jsme chtěli ukázat, že to svedeme a po ukončení všech pokusů mužů jsme mimo soutěž předvedli útok v celkově nejlepším čase. Doufám, že příští rok nám to půjde hned na první pokus.

OKRESNÍ KOLO HRY PLAMEN VE VIZOVICÍCH 16. 5. 2009

Tato soutěž se konala dva dny na fotbalovém hřišti ve Vizovicích. V sobotu byly na programu štafe-

ty a to: štafeta dvojic, 4 x 60 metrů CTIF. V neděli pak dopoledne proběhly požární útoky. Součástí hodnocení byla i celoroční činnost zaznamenaná v kronice. Naši mladí hasiči se umístili na krásném 5. místě z 18 družstev z celého okresu. Soutěžili: Denča Skýpalová, Lukáš Frýdl, Sára Kašparová, Tomáš Hřib, Jakub Frýdl, Radek Skýpala, Ondra Dušek, Vojta Dušek, Mirek Kovář a Ladík Pečenka.

POHÁROVÉ SOUTĚŽE

Dne 27. 6. jsme se vypravili do Francovy Lhoty. Na této pohárovce jsme soutěžili v požárním útoku a ve štafetě požárních dvojic. V konkurenci 5 družstev vsetínského okresu jsme obsadili 3. místo. Další pohárová soutěž byla 1. 8. na Želechovicích pasekách, kde jsme obsadili 2. místo.

LETNÍ HASIČSKÝ TÁBOR VE VLACHOVICÍCH 3. 7. – 12. 7. 2009

Začínají prázdniny a my se po roční přestávce a několika víkendech přípravy kuchyně a zázemí tábora přesouváme do Vlachovic a s námi 22 dětí z Jasenné, Vizovic, Vsetína a Březové. Ocítáme se na palubě objevitelské lodi, stávají se z nás plavčíci, důstojníci, nesmí chybět lodní kuchař i tesař a samozřejmě kapitán lodi.

Naše plavidlo jsme nazvali Loď svatého Floriána, z posádky se stávají kanibalové, saláti a tučňáci. Děti si vyrobily své družinové vlajky a už se vydáváme na první objevitelskou plavbu směrem k břehům Afriky. A protože je v Africe málo vody, nějakou jsme přinesli formou her a soutěží a odpoledne se osvěžíme u moře na místním koupališti. Další dva dny směřujeme k břehům Jižní Ameriky, kde v deštném pralese lezeme po liánové dráze, staneme se Indiány a také hledáme aztécký poklad. A už se nalodujeme, obeplujeme Mys Horn, za což posádka dostává soudek rumu (pytel bonbonů) a připravujeme se na vylo-

dění na Jižním pólu. Tady putujeme přes kry, lovíme medvědy, závodíme na lyžích a dobýváme Jižní pól. Celí zmrzlí se další den vydáváme za klokany do Austrálie, kde jsme se mimochodem pokoušeli najít a ulovit tasmanického čerta.

Ve čtvrtek se vracíme do Evropy, protože jedeme na výlet do Slavičína, kde navštívíme Pivečkům lesopark s dřevěnými sochami zvířat a rostlin a také hasičskou zbrojnici HZS Slavičín. Hasiči neměli zrovna žádný výjezd a tak se nám mohli téměř 2 hodiny věnovat.

Osmý den jsme skládali indiánské zkoušky v Severní Americe a devátý den jsme přistáli u břehů Asie, kde jsme stavěli Velkou čínskou zeď, hledali pandy a stavěli čínské stavby.

Za těch 10 dnů jsme také stihli pout' ve vedlejší obci a návštěvu ko-

nírny ve Vlachovicích. A je tu poslední den naší plavby a naše výprava končí. Děti se rozjíždějí domů, stany z louky zmizí a zůstává jen kuchyň. Tak za rok zase – loučíme se a už se těšíme na další prázdninové dobrodružství.

Nakonec bych chtěla poděkovat všem, kdo se podíleli na přípravě a chodu tábora a také panu Jiřímu Čalovi a Františku Krajšćákovi za poskytnutí materiálu na stavbu kuchyně a panu Zbyňkovi Machovskému za pomoc při opravě Avie.

Poslední akcí našeho sboru v tomto roce bude **výroční schůze**, která se bude konat 19. prosince v hasičské zbrojnici.

Dále bychom vás chtěli pozvat na **Hasičský ples**, který se koná 23. 1. 2010. Hraje skupina Vivien.

Za SDH Jasenná Jana Pečenková

Pohádkový les

Tak jako každoročně i letos SRPDŠ při Základní škole v Jasenné uspořádalo akci „Pohádkový les“. I když pro nepřízeň počasí musela být akce přeložena až na začátek školního roku, dlouho očekávaná chvíle nastala a „Brána do pohádky“ se otevřela.

Každé z dětí se najednou ocitlo ve své vlastní pohádce. Po trase mohly děti potkávat pohádkové bytosti, jako čarodějnice, pirátky, šašky, indiánky, vodníka a Macha a Šebestovou, u kterých plnily různé úkoly. Po příchodu do cíle čekaly na děti nejrůznější soutěže, skákací hrad a diskotéka Milana Bařiny. A jako každoročně

Macha a Šebestová.

Soutěž v lovení rybek.

se děti mohly projet na koních, za což bychom touto cestou chtěly poděkovat paní Poláčkové.

Letos jsme měly pro děti přichystanou netradiční odměnu za absolvování trasy a tím bylo tetování na tělo dle vlastního výběru. Pro spoustu dětí bylo velkým zklamáním, že se nemohla uskutečnit nejvíce očekávaná atrakce a tou je přílet letadla s bonbóny. Mrzelo to nejen děti, ale i nás. Kvůli silnému větru se pan pilot rozhodl, že by byl start i let riskantní. Doufáme, že i přes toto zklamání se

děti i rodiče pobavili a strávili příjemné odpoledne.

Na závěr bychom chtěly poděkovat Obecnímu úřadu v Jasenné za zajištění a zaplacení skákacího hradu, všem sponzorům a těm, kteří nám s přípravou a realizací Pohádkového lesa pomohli.

Zároveň zveme všechny děti i rodiče na „Maškarní rej“, který se uskuteční v měsíci březnu, termín dodatečně upřesníme.

*Za SRPDŠ při ZŠ Jasenná
Věra Vaculíková, Aranka Křupalová*

Poklady z naší popelnice

Ve čtvrtek 8. 10. 2009 se před mateřskou školou objevil autobus. „Třeba je kouzelný,“ napadlo mě. „Pojďte, pojedeme s ním. Kam nás asi doveze?“ A tak jsme si s dětmi sedli do autobusu a vyrazili. „Ale pročpak autobus zastavuje, to už jsme na místě?“ Ale kdepak, pouze k nám přistoupí některé maminky na mateřské dovolené se svými dětmi a jede se dále.

Cesta byla dlouhá a děti ji využily po svém. Seznamovaly se s novými místy, městy a vesnicemi, které do té doby neznaly: „Kde jsme teď?“ ptaly se některé. Jiné se zajímaly o informace spojené s rozlišováním dopravních situací. Paní učitelky např. vysvětlovaly: „To je semafor, na červenou se musí stát, na oranžovou se připravit a na zelenou jedeme.“ Musím však také říct,

že děti byly i trochu netrpělivé: „Kdy už tam budeme?“ Po malém bloudění

ve Starém Městě jsme konečně dorazili na místo. Do pohádky jsme sice nedojeli, ale troufám si říct, že jsme dojeli na lepší místo. Ptáte se, kam jsme dojeli? Tak poslouchejte dobře. Paní

Před vláčkem Steelinka.

průvodkyně nám to jistě ráda prozradí. „Dobrý den, vítám Vás v recyklačním podniku Kovosteel.“

Paní průvodkyně byla velice příjemná. Zavedla nás do horní místnosti vedle kanceláři. Co se asi skrývá za zavřenými dveřmi? Jenom nakoukneme, jen tři prstíčky strčíme, hned zas půjdeme. Vyzuli jsme si boty, sundali batůžky a pomaloučku otevřeli dveře. Před námi se rozprostřel prostor plný velkých, barevných, měkkých a šustících polštářů. Ty děti okamžitě uchvátily. Vyzkoušely si, zda jsou pohodlné k sezení, skákání i k ležení. Teprve po chvíli jsme si všimli, že v místnosti nejsou pouze polštáře. Paní průvodkyně nám povprávěla pohádku o zajíčku, který měl spoustu odpadků naházených na svém domečku. To by se ani mně nelíbilo, mít odpadky ve svém domě. Vám ano? A tak je přenesl do sousedství, ale to se zase nelíbilo sousedům, a tak je zajíčkovi donesli zpátky do lesa. „Děti, co kdybychom zajíčkovi pomohli vyčistit les od odpadků?“ Děti tímto nápadem byly nadšené a hned se daly do práce. Ale nebylo to tak jednoduché, našťastí naše děti znají třídění odpadků. Papír dáme do modré popelnice, sklo do zelené popelnice. Podívejte, plastová láhev, kampak asi patří? „No, přece do žluté popelnice.“ Vy to jistě taky znáte, nemýlím-li se? A kam patří nebezpečný odpad? To už je těžší otázka, kam dát třeba papírek od čokoládové oplatky? Vy jste velice šikovní, správně, do černé popelnice. A les je zase krásně čistý. To má zajíček velkou radost. Také jsme se dozvěděli, proč je důležité třídit odpad. Věděli jste, že se použité papíry mohou změnit v nové sešity?

Co budeme dělat teď? Třeba se můžeme trochu projet po Kovosteelu. „A čím pojedeme?“ Autobusem už jsme jeli, co třeba vláčkem Steelinka? Vláček dostal název od dětí z místní mateřské školy ve Starém Městě. Ano, souhlasily děti. Tak nasedat. Vydáme se do světa zpracování odpadů a objevíme svět recyklace a ekologie. Steelinka nás zavezla k jeřábům na kovový šrot, které nabíraly železo a nakládaly na nákladní auto. Pan řidič nám chtěl svůj jeřáb představit,

a tak před námi „železnou ruku“ otvíral a zavíral, až jsme se trochu báli, aby nás také nenabral. Další stroj dokázal zlisovat železo na maličké kostičky a pán s jeřábem si z nich stavěl velký komín. Se zatajeným dechem jsme sledovali, zda mu komín nespadne. Hlavně pro kluky byla velká podívaná na letadlovou raketu a holčičky si všimly velké hromady mikrovlnných trub. Když už jsme projeli celý závod, Steelinka nás zavezla k parčíku, kde si děti nasbíraly trochu kaštanů na stavění zvířátek. Za parčíkem se tyčil vysoký maják Šrotík. Pokud vystoupáte až k samému vrcholu rozhledny, rozprostře se před Vámi malebná krajina lemovaná vrcholky Chřibů se starobylým hradem Buchlovem a pohořím Bílých Karpat s vrcholem Velká Javořina. Před sebou budete mít jako na dlani nejen celý areál společnosti KOVOSTEEL, ale také Staré Město a královské město Uherské Hradiště v pozadí s rozhlednou Rovnina. Na rozhlednu Maják se podívali pouze předškoláci, neboť je velmi vysoká. Pod Majákem Šrotíkem zakotvila galeóna Naděje jako z pohádky!

Třeba tam uvidíme i piráty. Kdy se nám naskytne příležitost vyplout s takovou lodí? Piráti a korzitaníky chytňte se kormidla a vyplouváme. Dělo nabít a zvonečkem zazvonit. To vše si naše děti vyzkoušely. Loď děti přímo uchvátila. Jenom je trochu mrzelo, že nemohly do podpalubí. Ale přece nemůžeme riskovat, aby zlí piráti v podpalubí ublížili našim hodným dětem. Proto se raději přesuňme k dřevěným průlezkám a skluzavce ve tvaru loď. Zde děti prozkoumaly tajemná zákoutí a zdokonalily si hrubou motoriku. A když se děti dost vydováděly a vyhrály, přesunuli jsme se zpět do parčíku k jezírku, kde děti dostaly svačinku od Kovosteelu a také balónky, které skoro všichni hned začali nafukovat. Po posílnění děti pozorovaly v rybníčku zlatou rybku a vážku, která kroužila nad rybníčkem.

Škoda, nastal čas odjezdu. Rozloučíme se s paní průvodkyní. Zamáváme, snad se někdy zase uvidíme, ale vzpomínky na tak krásně prožitý den v nás zůstanou, alespoň já doufám, na celý život.

Michaela Propšová, učitelka MŠ

U kormidla Naděje.

A už z lodi dolů

... a honem na svačinu.

Červený vlčí mák

Každoročně v listopadu rozkvetou od Severní Ameriky po Evropu na klopách sak, bundách a kloboukách červené vlčí máky.

Proč se právě vlčí mák stal symbolem Dne válečných veteránů?

Asociace máku, jako symbolu vojáků zabitých ve válce, byla použita před více než 110 lety v Kanadě. Z této doby jsou známy záznamy korespondenta, který během napoleonských válek popisuje hroby vojáků z oblasti Flander, hustě porostlé vlčími máky. Dále se uvádí, že kolem roku 1920 Američanka Moina Michaelová použila tento symbol jako upomínku na životy zmařené v 1. světové válce. Paní E. Guerinová z Francie se doslechla o této ideji a započala s prodejem umělých vlčích máků ve prospěch Dětské ligy, která podporovala děti ze zdevastovaných oblastí Francie a Belgie. Dětská liga byla v roce 1922 rozpuštěna a vlčí máky se začaly prodávat ve prospěch válečných veteránů. Zdá se, že k rozšíření vlčího máku jako symbolu zmařených životů vojáků dopomohla nejvíce báseň Ve flanderských polích podplukovníka Johna McCrae.

Podplukovník John McCrae pocházel z města Guelpha v Ontariu v Kanadě. Byl dělostřeleckým veteránem z búrských válek v Jižní Africe a za 1. světové války byl členem kanadských zdravotnických služeb. Jeho současníci ho popisovali jako osobu s okem střelce, rukou chirur-

ga a od dubna 1915 s duší básníka. 22. dubna 1915 použili Němci poprvé bojový plyn u města Ypers v oblasti Flander. Podle svědectví účastníků „...peklo trvalo 17 dní.“ Po opakovaných nepřátelských útocích ošetřoval podplukovník McCrae v obvazišti na břehu kanálu Yser stovky raněných z řad Kanadčanů, Britů, Indů, Francouzů i Němců a zároveň mohl sledovat ze svého úkrytu, jak se na proti obvazišti na polním hřbitově rychle rozrůstají řady křížů. A ještě jedna událost silně ovlivnila McCrae. A to smrt jeho přítele, nadporučíka Alexise Helmera s Otawy. Ten byl zabit výbuchem granátu 2. května 1915. Dalšího večera McCrae během svého odpočinku poslouchal zpěv skřivanů a viděl vlčí máky, které vyrazily ze zákopů a hrobů před ním. John McCrae, naučený psát pouze lékařské recepty, ventiloval svá muka 13 linkami textu, načmáranými na čáru papíru.

V následujících dnech byla jeho jednotka převelena do týlu, kde napsal domů: „Jsme unaveni na těle a ještě unavenější na mysli.“ Báseň, ještě pod názvem „My nebudeme spát“ byla uveřejněna v časopise Punch 8. prosince 1915.

A ještě jedno vysvětlení, proč právě vlčí máky. To bude z čistě botanického hlediska. Po celou historii válčení se říká, že právě na bojištích a na hrobech jako symbol krve vždy vyraší rudé vlčí máky. Vysvět-

lení je jednoduché. Vlčí máky kvetou v době, kdy jiné rostliny v okolí jsou mrtvé. Semena vlčích máků odpočívají v půdě řadu let a když nejsou na blízku konkurenční rostliny, vyraší.

A právě půda na bojištích rozbrázděných a přerýtých bombami a granáty, se silnou koncentrací vápence ze zdevastovaných budov působila jako katalyzátor pro vyrašení vlčích máků. V květnu 1915, kdy McCrae psal svou báseň, rozkvetlo množství vlčích máků, jaké zde předtím nikdo neviděl.

Ale ještě jednu roli hraje vlčí mák v básni. Máček je známý jako symbol spánku. Poslední verš básně může ukazovat na tento fakt:

Neměli bychom spát, ačkoli máky rostou na polích flanderských.

Podplukovník John McCrae umírá na zápal plic 28. ledna 1918 ve Wimereux, poblíž Boulogne ve Francii ve věku 44 let.

Miroslav Anger

Převzato z magazínu Kaleidoskop

11. listopad – Den válečných veteránů si letos připomenou i děti v naší základní škole a přinesou si domů květ vlčího máku. Tyto květy pro ně nakoupil obecní úřad a přispěl tak neziskové organizaci Anlet (Asociace nositelů legionářských tradic) dvaceti korunami za každý květ. Předané finanční prostředky nejsou ziskem, ale jsou určeny na publikační činnost a aktivity pro mládež spojené s poznáním historie České republiky. Podrobné informace o činnosti společnosti získáte na www.anlet.cz.

Střípky z dětství

Vzpomínka sedmá – Tři vůně podzimu

Každý podzim se mi pravidelně vrací vzpomínky na rodnou Jasennou a v duchu cítím tu neopakovatelnou vůni vařených trnek. U staříčků v čísle 19 měli hned pod komorou vařenicu, kde vařivalo trnky skoro půl dědiny. Stály tam dva měděné kotly. V tom větším se povidla rozvažovala, proto se pohyb kopisti ovládal klikou na delší tyčce. Dost to potom ke konci stříkalo a takový plcanec na ruku, to nebylo nic příjemného. Rozvažené trnky se potom cedily přes sítko do kadečky a pomáhalo se to pasírovat takovým malým metličkama. Této hmotě, pecek a kožek zbavené, se říkalo „bryja“ a ta když se přemístila do toho druhého kotla, nastala chvíle pro nás, děcka. Oblizovali jsme vařečky, šufánky, misky a všechno, co se oblizovat dalo. Zatímco první vaření proběhlo poměrně rychle, ve druhém, ovládaném klikou a sezením přímo nad kotlem, trvalo celé hodiny. Všechno bedlivě sledovala stařenka, která měla vařenicu na starosti. Čím déle se vařily, tím prý byly kvalitnější. Tato součást valašské stravy musela vydržet do trnek nových. Při točení nad kotlem se obyčejně střídala celá rodina a nesmělo se tam v tom teplíčku zadířmat, aby se kopist' nezastavila, to by se mohl připálit kotel. Součástí provozu vařenice byl na policiče modrý, linkovaný sešit. To byl jakýsi pořadník, kde stařenka psala jména a datum, kdy budou sousedé vařit. Ptala se sice každého „moc i toho bude“, ale nepodařilo se to pokaždé odhadnout. V takovém případě jsem zafungoval jako kurýr, rozkaz zněl třeba takto: „Utěkaj honem

k Tláskom a vyřid', aby dojeli až kolem čtvrté, protože Geržé toho měli cosi věcej!“ Nebo to bylo i naopak, aby dojeli dříve. Vaření trnek, to byla záležitost stařenek, tetek a cérek a ten čas tam strávený využily dokonale k výměně informací: Tam se ženské dozvěděly všechno, a proto se tetka Sovičková z vařenice ani nehla ...

Na Dolansku, naproti evangelického kostela, Na Podhloží se tomu říkalo, stály pod cestou dvě sušírny. Ta spodní byla Bělčáková (tj. Bělohávkova) a ta horní byla Geržíkova (Mackova č. 4). V té topíval pňama nepřetržitě staříček Geržíků. A protože jsem kamarádil s jejich Mirkem, měli jsme dokonalý přehled, kdo a co tam bude sušit. Čekali jsme trpělivě, až se budou vytahovat lésky, aby se mohlo přebírat ovoce. Mísily se tam vůně jablek, trnek, ale také hrušek, které my jsme oba milovali. Byly to známé „jančíčky“, pro nás valašské fíky. Tlačili jsme se k těm léskám s jančíčkama, že budeme pomáhat, ale tetka Kráčalova nás po chvíli odhalila a povídala nám: „Tož ogařiska, to mosíte aj ty zápečky přebírat a né enom jest ...“ Trošku jsme se začervenali, ale nebylo to při té latěni vidět. Vůně hruškových zápečků nám pokaždé učarovala. Však také se mi to kdysi vymstilo. Po jedné takové „výpomoci“ jsem se přihnal ke staříčkům a k večeri byly, jako skoro vždycky, tlučěňáky a mléko. Hlad jsem neměl, ale žízeň byla a já jsem se toho studeného mléka napil. Věřte, že na noc to nebyla ta nejšťastnější kombinace...

Na Hořansku dodnes stojí Hnilicova pálenice, značně už od těch dob vylepšená. Než zavedli do ní elektriku, svítily tam dvě petrolínové latěrně a u kotla se točilo klikou ručně. Tam mne ale staříček nikdy nebral, protože malí ogaři nesměli hledět starým chlapom do huby a počívat, co si vykládají.

Pod kůlnou, vedle stodoly, míval staříček dvě veliké kadě a tam nasy-pával trnky nejenom z naší stráně, ale i ty, co také vykupoval od jiných hospodářů. Když byla dobrá úroda a kadě byly plné, pálíval prý Jura Bravenčíků (tak se mu v Jasenné říkalo) celý den a noc. Převážnou část „lajtru“ prodával židovi Weisovi do Vizovic, který si potom sám tuto tekutinu zpracovával. Pro svoji potřebu si napálil „jenom“ tak 80 až 100 litrů, pokaždé padesátky. Kravka Stračena odvážela kvas na několikrát a otepek s krkošama byly plné gréfy žebříňáku.

Takže na tu třetí vůni slivovice jsem si musel počkat až při konzumaci. To byl už často venku sních. Na besedu k nám chodili nejen jeho kamarádi a sousedé, ale náš štedrý staříček pohostil rád kdekoho. A když byl host přesporní, přidával ještě na cestu plucaňku do kapsy. Stařenka nad jeho počínáním jenom kroutila nevěřicně hlavou, ale nikdy to nahlas nekomentovala. Také neměla radost, když se vyprázdnila jeho oblíbená čtyřhranná baňka a on volal do kuchyně: „Teríno, skoč na komoru, sme zas po suchu ...“

Na rozdíl od stařenčiných trnek, ty staříčkovy v kapalném skupenství do nových nikdy nevydržely.

Vladislav Jurčák

Doba panství pánů z Blümegen

I. část – Heřman Hamilton, svob. pán z Blümegen

(malý exkurz do historie našeho kraje v kontextu dobových událostí moravského markrabství - pokračování)

Nový majitel vizovského panství 30-ti letý vysoce urozený a ctihodný pán Heřman Hamilton, svob. pán

z Blümegen, děkan brněnské kapituly nabyl toto zboží z rozkazu královského tribunálu, které mu bylo připsáno 30. května 1747. Šlechticům z Blümegen toto zboží následně patřilo celých dlouhých 91 let.

Pán z Blümegen pocházel z celkem nevýznamné rodiny. Teprve Heřmanův otec, Heřman Jodok z Blümegen, český šlechtic, tajný rada a kancléř knížete opata z Kemptenu, se postaral o rychlý vzestup rodu v hodnostech

i majetku. Další generace, představované bratry hrabětem Jindřichem Kajetánem, hrabětem Křištofem a jmenovaným Heřmanem Hamiltonem, pařila již k předním v zemi. Tenkrát rodině patřily vedle zboží v Rakousku a v Čechách statky Letovice, Slatinka a Biskupice. Velmi dobré majetkové poměry podmínily i získání vysokých funkcí ve státním aparátě – Křištof byl jistou dobu moravským zemským hejtmanem, Jindřich Kajetán nejvyšším českým kancléřem a Heřmanu Hamiltonovi připadla kariéra církevního hodnostáře. Nyní olomoucký kanovník, v pětatřiceti už infulovaný probošt kolegiální svatopetrské kapituly v Brně, v roce 1763 byl dokonce jmenován královéhradeckým biskupem.

Hned, jakmile bylo vizovské panství přepsáno na nového majitele, byli sousední majitelé panství Klečůvky, Nového Světlova, Zlína a Luhačovic vyrozuměni, „že se budou hranice těchto panství vymezovati“. Minulého roku byla totiž dle počtu lánů a komínů vyměřena *zvláštní daň vojenská z majetku*.

Okamžitě povstaly problémy, které měly mít dlouholeté trvání, pozdější krvavé následky a ve svém konečném dopadu bezpráví a nespravedlnost. Nastaly tahanice o určování hranic u jednotlivých vsí, při nichž přítomní poddaní prudce odporovali panské vůli a tvrdili, že oni i jejich předkové tu i onde „od nepaměti dřevo rúbali, zvěř lovili a pásli svůj dobytek“.

V nastalém sporu o správné vyměření daně byl vyslán královský hejtman brněnského kraje do Vizovic, aby osobně daň spravedlivě předeepsal. Ve výsledku jeho šetření se po odvolání občanů ukázalo, že vrchnost nemůže požadovat zvláštní daně z majetku. Když byla posléze stížnost vrchnosti proti tomuto rozsudku zamítnuta, dal Heřmann, svob. pán z Blümegen všechny právovarečné měšťany zavřít do vězení, kde je držel několik týdnů, až jim jejich advokát vymohl propuštění.

Ale svrchu zmíněné třenice o *užívání lesů v nerozdílných horách bukových* byly tehdy majitelům sousedících panství vítanou záminkou, aby se spo-

luužívání těchto lesů jejich poddanými zbavili a sobě ku prospěchu připsali. Tak se zrodil jejich plán o nabytí vlastnických práv k těmto horám bukovým, který se začal nenápadně naplňovat již příštího roku v srpnu v málo významné myslivně u Želechovic.

V roce 1748 byl zaveden nový kontribuční způsob, dle něhož vrchnost zapůjčovala svým poddaným obilí na setí a na jiné potřeby a které se později zase obilím splácelo. Na každou splacenou měřici musely se však přidat 2 osminy nádavku, z nichž jedna osmina připadla vrchnosti a jedna osmina, tzv. „mýtnice“ poddaným. Z těchto osminek vzrostla během let značná zásoba, z které se potom proti jedné osmině nádavku ročně obilí zapůjčovalo. To byl později za Josefa II. vznik tzv. kontribučenských sýpek, jejichž účelem bylo vypomáhat poddaným, kdyby nemohli platit daň v čase nedostatku, hlavně za dob války.

Další novinkou onoho roku bylo zavedení nových daňových úprav, kdy dosavadní *berní rulu a lánové rejstříky* nahradil nový evidenční systém *Tereziánský katastr*, který jako tzv. „první“ Tereziánský katastr vstoupil v platnost 1. května 1748. Evidoval pro daňové účely měšťanské domy a poddanské usedlosti s uvedením rozlohy, bonity půdy a dalších výdělkových možností (tzv. rustikál).

Také moravským stavům bylo nařízeno, aby provedly co nejdříve revizi katastrů, přičemž jim bylo ponecháno na vůli, zda se pro Moravu hodí naprosto beze zbytku systém český, či zda by nebylo vhodné zachovati i nadále daň komínovou.

Výsledkem bylo, že počet moravských berních lánů byl tak zvýšen na 21.984 ⁵/₈ a daňový odvod z každého *osedlého* berního lánů po odečtení chalup bez polí určen: na 56 zl. z lánů *nově osedlého*, po roce 1657 na 50 zl., a z lánů *od stara pustého* na 40 zl. Navíc se udržela ještě všude daň komínová ve výši 40 kr. z jednoho komínu, neboť původní návrh na její redukci na berní lány nebyl realizován.

Moravský zemský sněm v Brně schválil také návrh na výlohy spojené s udržováním vojska 108-mi tisícové

rakouské armády, což se stalo starostí císařsko-královského ústředí ve Vídni, k čemuž moravští stavové povolili požadovanou roční splátku 1.528.000 zlatých, a to na dalších deset let.

Rok 1748 se stal rovněž přelomovým rokem při výstavbě silnic, kdy byly opraveny a dokončeny obě hlavní silnice: *slezská* (z Vídně přes Mikulov, Brno, Olomouc do Šternberka) i *česká* (z Vídně na Znojmo do Jihlavy). Tím nastal značný pokrok mj. v poštovníctví. Rakouské poštovníctví bylo pokládáno v cizině jako vzorné právě pro pečlivou úpravu silnic, časté střídání koní, krátké vzdálenosti stanic od sebe a pohodlné kryté vozy.

Fojtem Jurou Mikuláštkem byla v Jasenné v roce 1748 vystavěna vedle barokního katolického kostela sv. Maří Magdalény roubená patrová budova fojtství, jehož rod se na fojtství držel už od roku 1663. K fojtství patřila kovárna a mlýn. Mikuláštky byli pokrokového smýšlení. U jasenského fojta se skrýval první protestantský kněz, který do Jasenné přišel. V čase valašských povstání v r.1610 se jasenský fojt nebál stát se svými sedláky a holí hnát vizovického pána až před jeho zámek. Pojmem byl i další z jasenských fojtů, který jako poručík portášů dobře „hlídal“ zbojnické chodníčky.

Z kulturních památek současné Jasenné stojí zde za pozornost i dům čp. 51 – rovněž roubený dům se seníkem, komorou a stodolou, a dům čís. 153 – usedlost valašského typu se zachovalými hospodářskými objekty, zajímavým svědkem minulosti je i komora u čís. 81. V horní části Jasenné, poblíž fojtství je pozoruhodná socha portáše, dílo sochaře Stanislava Mikuláštky, která připomíná, že počátkem 18. století byl fojt Jiří Mikuláštk oním portášským poručíkem.

27. srpna 1748, jak již zmíněno, bylo odstartováno úvodní dějství sporu o bukové lesy vizovských hor nerozdílných. V želechovské myslivně, kde se sešly všechny účastněné sousedící vrchnosti, požádaly tyto po vzájemné poradě moravské zemské hejtmanství, aby zemský geometr rozhraničil společné lesy hor nerozdílných tak, aby

„odpadly jednak další životu nebezpečné třenice poddaných, a dosáhlo se lepšího lesního hospodaření“.

Užívání největší části těchto společných bukových lesů patřilo do té doby nesporně vizovským poddaným, neboť již ve vizovském urbáři z roku 1660 jest zapsáno mezi jinými důchody od poddaných vizovských obcí: „Povinni jsou za to, že svobodně drva k pálení, k pivovaru a ku prodeji voziti mohou, o sv. Jiří a o sv. Václavě 4 groše dávati“.

Tohoto stejného práva ale vůbec neměla žádná ves z okolních panství. Ačkoliv tato skutečnost majiteli vizovského panství zbožnému Heřmanu Hamiltonovi musela být známa, přece na rozdělení těchto nerozdílných hor na **4 rovné díly** k velké škodě svých poddaných – a především ke škodě vlastní přijal. Již koncem roku 1748 po opětovné společné dohodě byl tak pověřen zemský geometr, aby nejdříve nesporné vlastnictví každého panství určil a potom aby společně užívané lesy mezi 4 velkostatky rozměřil.

Vizovjané se proti této dohodě 4 sousedních panství, nejspíš pro zatajování

dohody, neozvali a ani se o své domnělé právo nehlásili. Ale když hrozivá ztráta odvěkých práv a svobody braní dřeva vyšla najevo, ohradili se u vrchnosti a prostřednictvím krajského úřadu si důrazně stěžovali u zemského gubernia v Brně. Spor o nerozdílné hory vizovské začal nabývat širokých rozměrů, na jehož konci nemohli vizovští poddaní být vítězi.

V roce 1749 došlo v rámci habsburské monarchie k změnám ve správě jednotlivých zemí. Dotud byl český stát reprezentován čtyřmi institucemi: *Zemským sněmem* jako vrcholným shromážděním stavů, *Českou dvorskou kancelář* a domácí exekutivou – *pražským místodržitelstvím* plus *dvojicemi hejtmánů* v krajích. To byli příslušníci českých stavů, kteří sídlili ve Vídni a představovali vlastně ministerstvo pro České království – nejvyšší správní úřad, k němuž proudily příkazy vídeňského dvora pro Čechy, a sem se také dotud obracely nižší české úřady. Nyní byla Česká dvorská kancelář ve Vídni zrušena, pražské místodržitelství bylo nahrazeno reprezentací a komorou, kde

namísto příslušníků českých stavů rozhodovali jmenovaní byrokraté. Analogický proces proběhl i pro Moravu.

V rámci přípravy nového katastru vyplývající z reskriptu z minulého roku pro úpravu zastaralého berního systému byl 24. září téhož roku císařovnou Marií Terezií schválen kompromisní návrh, dle něhož byla pak prováděna rektifikace katastru rustikálního. Základem nového berního systému byla myšlenka, určit kombinaci úrodnosti a hrubý výnos pozemků, což by byl základ pozemkové daně.

Takto tedy vznikla *Urbární fassa* 1749-1775 a čekalo se na připomínky poddaných. Když se vše vyšetřilo a fassa 1749 se upravila, porýžen byl nový seznam usedlostí a majitelů.

Velkou pozornost vláda Marie Terezie věnovala zvelebení národního školství, což je jedna z jejích největších zásluh za dobu jejího panování. Velký nedostatek škol pocítovali samy moravské stavy a tak bylo již roku 1749 nařízeno, aby vrchnosti či obce, jimž přísluší právo dosazovat učitele, tak všude učinili. *Václav Maruna, Vizovice*

Společenská kronika

83 let

Věra Maliňáková hořansko říjen

82 let

Josef Bajgar střed říjen
Jan Macek střed říjen

81 let

Jaroslav Kočica dolansko říjen

70 let

Milena Šťastná střed září

65 let

Jiří Brhláč střed říjen

60 let

František Mlejnek hořansko září
Ivanka Rafajová hořansko září
Stanislav Zicha střed říjen

Všem oslavencům gratulujeme.

NARODILA SE:

Vendula Čalová

Rodičům blahopřejeme.

MANŽELSTVÍ UZAVŘELI:

Jiří Kubička a Hana (Zapalačová)

Jiří Čala a Jana (Kovářová)

Novomanželům přejeme hodně štěstí.

V NEDELI 18. 10. BYLI PŘIVÍTÁNI:

Matyáš Čala, Kateřina Studeníková, Nela Navrátilová, Adam Řezníček

K TRVALÉMU POBYTU SE PŘIHLÁSILI:

Boris Arama, Miroslava Švejnarová, Jakub Švejnar, Ondřej Zicha, Jana Zichová, Daniel Zicha

Z TRVALÉHO POBYTU SE ODHLÁSILI:

Munup Ademi, Radka Plánková

VZPOMÍNKA

Dne 22. října by se dožil 50 let náš manžel a tatínek pan **Zdeněk Kráčala**.

Se vzpomínkou manželka Jiřina, synové Tomáš, Martin a Radim.

Ke dni 21. 10. 2009 měla naše obec 961 obyvatel, z toho 471 mužů a 489 žen.

Informace OÚ

Žádáme občany, aby nesypali popel k potoku.

V sobotu **7. listopadu 2009** se můžeme opět těšit na tradiční vodění berana, které zakončí **Hodová zábava** v Hospodě pod Vartovňů. Začátek zábavy je ve **20.00** hodin.

Košť slivovice a beseda důchodců

V době, kdy trnky v bečkách mění cukr na líh, je třeba myslet i na letošní košť. Košť se uskuteční v pátek 27. listopadu v Hospodě pod Vartovňů. K hodnocení vzorků slivovice, jablek i hruškovice je třeba dodat vzorek o objemu ½ litru nejpozději 16. 11. 2009 na obecní úřad. Vzorek označte jménem, rokem pálení a druhem ovoce.

Těšíme se na to, že se po roce zase sejdem. Na košť a besedu přislíbila účast Cimbálová muzika Vizovský Juráš a noty snad nezapomněli naši tradiční harmonikáři.

Portál RodinaveZline.cz usnadňuje život zlínským rodinám

ZLÍN - V září byla spuštěna nová verze informačního portálu www.RodinaveZline.cz. Tento projekt pro zlínské rodiny s dětmi provozuje od roku 2007 občanské sdružení Via Sophiae o.s. Cílem je zprostředkovat komplexní informace o službách, které město Zlín rodinám nabízí. Usnadnit obzvláště rodičům orientaci při vyhledávání volnočasových aktivit, ale také kontaktů na školská či zdravotnická zařízení v okrese. Velkou předností portálu je možnost vkládání hodnocení a komentářů k jednotlivým položkám. To může být pro rodiče cenným zdrojem informací.

Základem portálu je redakční systém s rozčleněním **do 5 základních sekcí** (Zdraví, Vzdělání, Volný čas, Služby, Veřejné fórum). Portál RodinaveZline.cz nabízí rodičům **pomoc při výběru** pediatra, školy, **informační servis** o mimoškolních aktivitách, kroužcích, nabídku obchůdků s dětským zbožím, hlídacích agentur, poraden. Nejen jim, ale i širší veřejnosti je určen **kalendář akcí, pozvánky na zajímavé akce** pro rodiny i **informace o aktuálním dění** ve Zlíně. V neposlední řadě také nabídka zlínských restaurací a kaváren, včetně informací, zda má např. podnik bezbariérový vstup, dětský koutek, nebo zahrádku pro příjemnější pobyt s dětmi. Rodiče mají rovněž možnost zapojit se do **diskuzí**, přidat **komentář**, hodnocení k jednotlivým organizacím nabízejícím služby zlínským rodinám a **podílet se tím na tvorbě portálu**. Další službou, kterou portál nabízí, je **inzerce a on-line rodinná poradna**. www.rodinavezline.cz

Vyvážení septiků

Pan Mika ze Slušovic nabízí vyvážení septiků cisternou o objemu 8 m³ s následnou likvidací na ČOV Vizovice.

Cena dopravy je cca 1.600,- Kč, cena likvidace na ČOV Vizovice je 250,- Kč/m³. Proto je vhodné spojit vyvezení septiků aspoň dvou domácností, aby se rozpočítaly náklady na dopravu. Zájemci se mohou obrátit na pana Miku na telefonním čísle 603 267 683.

Darujeme štěňátka

Křížence menšího vzrůstu,
odčervená, očkováná.
Černohnědá barva, krátká srst.

Tel.: 732 366 377, 604 685 369.

Upozornění vlastníkům či uživatelům nemovitostí (pozemků) na ořez popř. odstranění dřevin ohrožujících bezpečný a spolehlivý provoz zařízení distribuční soustavy

Na základě § 25 odst. 4 h) zákona č. 458/2000 Sb. žádáme vlastníky či uživatele nemovitostí (pozemků) o odstranění nebo okleštění stromů a jiných porostů ohrožujících bezpečný a spolehlivý provoz elektrického distribučního zařízení.

Odstranění nebo okleštění stromů a jiných porostů musí být provedeno ve smyslu zákona č. 458/2000 Sb. – „Energetický zákon“ a ČSN 333300 a ČSN 333301 – „Stavba elektrických venkovních vedení“, dle níže uvedeného výpisu z citovaných předpisů:

1. u vedení nízkého napětí (400/230 V) je předepsaná nejmenší vzdálenost porostu (s uvažováním ročního přírůstku či vychýlení porostu při větru) od vedení 1 m

2. u vedení vysokého napětí (22 kV) je předepsaná nejmenší vzdálenost porostu (s uvažováním ročního přírůstku či vychýlení porostu při větru) od vedení 2 m a dále je nutno respektovat ochranné pásmo, které je vymezeno vzdáleností 7 m kolmo od svislé roviny krajního vodiče na obě strany a kde je dovoleno pěstovat porosty pouze do výše 3 m

3. u vedení velmi vysokého napětí (110 kV) je předepsaná nejmenší vzdálenost porostu (s uvažováním ročního přírůstku či vychýlení porostu při větru) od vedení 3 m a dále je nutno respektovat ochranné pásmo, které je vymezeno vzdáleností 12 m kolmo od svislé roviny krajního vodiče na obě strany a kde je dovoleno pěstovat porosty pouze do výše 3 m

4. v lesních průsecích jsou vlastníci či uživatelé dotčených nemovitostí povinni umožnit E.ON Česká republika, a. s., udržování volného pruhu pozemků o šířce 4 m po jedné straně základů podpěrných bodů nadzemního vedení.

Práce, při kterých by mohla být ohrožena bezpečnost osob, technický stav vedení nebo jeho provoz, může být prováděna pouze se souhlasem E.ON Česká republika, s. r. o., a za dozoru osoby jí ustanovené.